

in pijó, in kam ženske sedet in šivat hodijo, — o taki pravdi pa še nisem čul! No, to je bil pa res v senci zaslužen denar!“

Stopil je v kovačnico ter skril goldinar za polico, na kateri so visela kladiva in drugo kovaško orodje.

„Da bode v nedeljo vender še kaj v žepu razven krušnih drobtin!“

Tako zadovoljno mrmraje je odšel v hram.

(Dalje prih.)

Pri maši sv. Cirila in Metoda.

Krasno dans je po kapeli
 Vse se v lepi luči sveti:
 Na oltarji rože, cveti
 Gledajo zmed zlata beli!
 Ljudstvo na kolenih prosi,
 Angelj želje k Bogu nosi,
 In slovesen
 Mašnika
 Plašč odeva!
 Zravno pesen
 Do nebá
 Spremlja dim, glasno odmeva!
 Kaj je dans?
 Narod moj, o rod pobožni
 V misli in ljubezni zložni
 Svoja ljubi dans
 Móža božja in svetnika,
 Móža blaga in velika,
 Luči kažipotá mila
 Oj! — Metoda in Cirila.

Oj, ti ljudstvo, ti slovansko!
 Kdo pregleda, kdo prešteje
 Tvoja debela, tvoje veje
 Čez vso zemljo velikansko? —
 Bila pa je noč velika,
 Ko si samo, brez vodnika,
 Čeda mirna
 Sem ter tja
 Še blodila,
 In nebá
 Cesta širna
 Ni ti solnca še vozila!
 In zató
 Je naroda slepa škoda.
 Žalilo Ciril-Metoda
 V srci tak močno!
 Vname ogenj se, v desnico
 Blagor vzameta, resnico,
 In v gozdove in močvirja
 Rešit spejeta pastirja.

Oj, vladiki in svetnika,
 Naš ponos in naša dika,
 Zdaj sta gor nad zvezdami!
 Ali narod, vajin narod —
 Vzdrاملjen, probujen je narod! —
 Znoja vama zabil ni!
 Aj, veselo
 V sad in klase
 Vaju delo
 Klije, rase,
 Do vrhá užé stoji:
 Čujta! žarna poje pesen,
 Vajin god — je dan slovesen!

Posavski.

